

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pkf.25.459/2023/3.

A kérelmező: kérelmező neve

kérelmező székhelye

A kérelmező képviselője: a dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd)

ügyvéd címe

A kérelmezett: kérelmezett neve

kérelmezett címe

A kérelmezett képviselője: a Gyepes és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyepes Krisztina)

ügyvéd címe

A per tárgya: a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala eljárást megszüntető, felszólalást visszavontnak tekintő határozatának megváltoztatása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.Pk.22.518/2022/8.

A fellebbezést benyújtó fél: a kérelmező

V é g z é s:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezett (hivatali eljárásban: bejelentő) a 2021. február 16-án a „Fincsi Minden kutya szereti!” ábrás megjelölés oltalmát kérte a Nizzai Megállapodás 31. osztályába tartozó „kutyaedelek, kekszfélék” áruk vonatkozásában.

[2] A kérelmező (hivatali eljárásban: felszólaló) 2021. június 23-án felszólalást nyújtott be a bejelentés elutasítását kérve a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottnan.

[3] A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) megküldte a kérelmező felszólalását a kérelmezettnek, majd a nyilatkozat beérkezését követően azt a 2022. május 12-én kelt 30. sorszámú végzésével szintén megküldte a kérelmezőnek 30 napos nyilatkozattételi határidővel. Egyúttal figyelmeztette a kérelmezőt, hogy ha a fenti határidőn belül nem nyilatkozik, a felszólalását visszavontnak tekinti.

[4] Ezen felhívást a kérelmező képviselője 2022. május 26-án átvette, ezért a nyilatkozattételi határidő 2022. június 26-án járt le. A kérelmező 2022. május 27-én érkezett beadványában a Vt. 40. § (2) bekezdésére hivatkozással a nyilatkozattételi határidő 30 nappal történő meghosszabbítását kérte. Majd a Hivatal 30. sorszámú felhívására a 2022. július 22-én érkezett érdemi beadványában fenntartotta a felszólalásában foglaltakat.

[5] A Hivatal a 2022. július 20-án kelt, 32. sorszámú végzésében a kérelmező határidő-hosszabbítás iránti kérelmét „be nem nyújtottnak” tekintette, mivel a kérelmező nem rótta le a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szabadalmi tv.) 115/S. § (3) bekezdése szerinti igazgatási szolgáltatási díjat.

[6] A kérelmező a fenti igazgatási szolgáltatási díjat 2022. július 25-én fizette meg.

[7] A Hivatal a 2022. augusztus 22-én kelt, 38. sorszámú végzésével az eljárást megszüntette, a felszólalást pedig visszavontnak tekintette, mivel a kérelmező ugyan a 2022. július 22-én érkezett érdemi nyilatkozatát előterjesztette, azonban igazolási kérelmet nem nyújtott be sem az igazgatási szolgáltatási díj késedelmes megfizetésére, sem a nyilatkozat határidőn túli előterjesztésére.

[8] Ezt követően a kérelmező megváltoztatási kérelmet terjesztett elő a 30., a 32. és a 38. sorszámú végzések hatályon kívül helyezése és az eljárás folytatása iránt a Vt. 91. § (1) bekezdése alapján, eljárási szabálysértés miatt. Állította, hogy a Hivatal a 30. sorszámú végzését alaptalanul bocsátotta ki, hiszen minden információ a rendelkezésére állt, a felszólalás teljeskörű elbírálásra alkalmas volt, amennyiben a felhívásra nem tett volna nyilatkozatot, a Hivatalnak abban az esetben is le kellett volna folytatnia az eljárást. A 38. sorszámú végzéssel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a Hivatal tévesen, 2022. június 26-án jelölte meg a nyilatkozattételi határidő lejártának napját. A határidő utolsó napja ugyanis

2022. június 25-e, egy szombati nap volt, így a 2022. június 27-én érkezett határidő-hosszabbítás iránti kérelme a megadott határidőn belül megérkezett, azt a Hivatal nem utasíthatta volna el. Nem vitatta, hogy az igazgatási szolgáltatási díj csak 2022. július 25-én került megfizetésre, ugyanakkor a beadványát ezen okból nem utasíthatta volna el a Hivatal, hanem hiánypótlási felhívást kellett volna kiadnia, amely nem történt meg. A 2022. július 22-én benyújtott érdemi nyilatkozatát figyelembe kellett volna vennie és a felszólalását nem tekinthette volna visszavontnak.

[9] A kérelmezett a Fővárosi Törvényszéken megtartott tárgyaláson elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Az előbbi tekintetben kiemelte, hogy a kérelmező a bíróság felhívását követően ugyan, de korrigálta az ellenérdekű félként tévesen megjelölt személyt, azonban azt a Vt. 77. § (6) bekezdése szerint elkésztetten tette meg, illetve nem jelölte meg a hatályon kívül helyezés jogszabályi alapját sem. Másodlagos kérelme körében arra hivatkozott, hogy a Hivatal mindhárom végzése megfelel a jogszabályoknak. Állította, hogy a Hivatal a 30. sorszámú végzésében figyelmeztette a kérelmezőt, hogy a nyilatkozat elmaradása esetén visszavontnak tekinti a felszólalást, így a kérelmezőnek tudomása volt a jogkövetkezményről. Előadta, hogy a Vt. 41. § (2) bekezdése szerint a határidő-hosszabbítás iránti kérelem a határidő lejártát megelőzően terjeszthető elő, amelyért a Vt. 46/C. § (2) bekezdése értelmében díjat kell fizetni, ez utóbbi a kérelemmel együtt esedékes. A kérelem helyesen került elutasításra hiánypótlási felhívás nélkül, mivel ezen díjat a kérelmező nem fizette meg, ezért helytálló a felszólalás visszavonása, valamint az eljárás megszüntetése is.

[10] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította. Határozatának jogi indokolásában a Vt. a 77. § (6) bekezdése, a 79. §-a, a 82. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. § (2) bekezdése szerint elsőként a kérelmezett alaki kifogását vizsgálta és e tekintetben azt állapította meg, hogy a kérelmező az ellenérdekű fél személyét hiánypótlási felhívást követően megfelelően korrigálta, annak téves megjelölése egyébiránt nem eredményezi automatikusan a kérelem/felszólalás – hiánypótlási felhívás kiadása nélküli – visszautasítását vagy az eljárás megszüntetését. Ezen okból kifolyólag az eljárás megszüntetésének nincs helye.

[11] A 30. sorszámú végzés tekintetében a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Hivatal nem követett el eljárási szabálysértést, mivel a felhívást a tényállás tisztázása körében bocsátotta ki, egyúttal megfelelően figyelmeztette a kérelmezőt a jogkövetkezményekre a nyilatkozat elmaradása esetére.

[12] A 32. és a 38. sorszámú végzések esetén az elsőfokú bíróság azt állapította meg a Vt. 40. § (1)-(2) és (4) bekezdései, a 41. § (2) bekezdése, a 46/C. § (2) bekezdése alapján, hogy a kérelmező 30. sorszámú végzésre vonatkozó nyilatkozata 2022. június 27-én határidőben került benyújtásra, ugyanakkor azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak nem kellett hiánypótlási felhívást kiadnia a kérelem hiányossága miatt. Ezzel összefüggésben rámutatott arra, hogy felhívás csak a beadvány tartalmi-, vagy alaki hiányossága, mint pl.

bizonyíték csatolásának elmulasztása esetén adható ki. Egyetértett a kérelmezettel, hogy a díjat a kérelemmel egyidejűleg kell megfizetni, erre azonban csak késve, 2022. július 25-én került sor, továbbá e körben a kérelmező igazolási kérelemmel sem élt, így a nyilatkozata elkészült. Helyesen rendelkezett a Hivatal az eljárás megszüntetéséről és a felszólalás visszavonásáról.

[13] Végül rögzítette, hogy mindhárom határozat a jogszabályoknak mindenben maradéktalanul megfelel, ezért a hatályon kívül helyezésre nem látott alapot.

[14] A határozattal szemben a kérelmező élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a kérelmének történő helyt adást indítványozta, a Hivatal M21...5/32. és az M21...5/38. sorszámú végzéseinek hatályon kívül helyezése és a Hivatal eljárás folytatásra utasítása mellett. A hivatali eljárásban foglaltakat megismételve továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a Hivatalnak az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére kellett volna felhívnia, azonban ez nem történt meg. Állította, hogy a Vt. 40. § (4) bekezdése szubszidiárius jellegű, tehát jelen esetben a Vt. beadványok általános szabályaira vonatkozó rendelkezéseit kellett volna a Hivatalnak alkalmaznia, feltéve, ha speciális szabály (mint pl. a Vt. 59. §, 61. §, 61/B. § (5) bekezdés, 66. §, 69. §, 72. § (5) bekezdés, 75. § (4) bekezdés) alkalmazása nem indokolt.

[15] A kérelmezett a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel, emellett költségigénnyel élt. A Hivatal előtti-, illetve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait megismételte, továbbá azokat azzal egészítette ki, hogy korábban a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 19/2005. (IV.12.) GKM rendelet 23. §-a a díjfizetés tekintetében hiánypótlási felhívás kiadására adott lehetőséget. Ezen jogszabályhely 2009. augusztus 1-jével hatályon kívül helyezésre került, ezzel egyidejűleg került beiktatásra a Vt. 46/C. § (2) bekezdése, amely e tekintetben hiánypótlást már nem tesz lehetővé. A kérelmezővel szemben állította, hogy a Vt. 40. § (4) bekezdése nem minősül egy általános hiánypótlási szabálynak, az nem terjed ki a díj megfizetésére. A díjfizetés elmaradásának jogkövetkezménye egyebekben az, hogy az adott beadványt visszavontnak kell tekinteni.

[16] A fellebbezés nem alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését – a fellebbezés és az észrevétel korlátai között, kizárólag az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése vonatkozásában vizsgálta – és annak indokait teljeskörűen osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú végzés helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza, illetve azokhoz a következőket fűzi.

[18] A másodfokú eljárásban nem volt vitatott, hogy a kérelmező határidő-hosszabbítás iránti kérelme 2022. június 27-én határidőben érkezett, így az ítéltáblának azt kellett megvizsgálnia, hogy a törvényszék jogszerűen döntött-e a megváltoztatási kérelem elutasításáról.

[19] A kérelmező fellebbezésében azt sérelmezte, hogy a Hivatal a Vt. 40. § (4) bekezdésében foglalt hiánypótlási kötelezettségének nem tett eleget, így nem hívta fel őt a határidő-hosszabbítási kérelemmel összefüggő igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére.

[20] A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a Vt. 40. § (4) bekezdésében foglalt, a Hivatal általános hiánypótlási kötelezettsége jelen esetben nem alkalmazható. Ezen jogszabályhely kógens rendelkezése értelmében ugyanis hiánypótlás csak meghatározott esetekben, így a beadvány tartalmi-, illetve alaki hiányosságai esetén bocsátható ki, ebbe azonban nem tartozik bele az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése.

[21] A Hivatal határozatában utalt a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szabadalmi tv.) 115/S. (3) bekezdésére, amely szerint a határidő-hosszabbítás iránti kérelmet mindaddig nem lehet benyújtottnak tekinteni, ameddig a kérelem díját meg nem fizetik. Ezen szabály jelen eljárásra is – analógia útján – megfelelően irányadó. Ebből következően a kérelmezőnek – ahogyan arra a kérelmezett észrevételében maga is helyesen hivatkozott – a kérelem benyújtásával egyidejűleg kellett volna az igazgatási szolgáltatási díjat megfizetnie.

[22] Helytállóan rögzítette a tényállás körében az elsőfokú bíróság azt, hogy ez a kérelmező részéről határidőben nem történt meg, továbbá igazolási kérelmet sem terjesztett elő. A Vt., valamint a Szabadalmi tv. mérlegelési lehetőséget nem engedő rendelkezéseiből kifolyólag, amennyiben a fél a beadvánnyal egyidejűleg nem fizeti meg az igazgatási szolgáltatási díjat és a késedelmes teljesítést igazolási kérelemmel sem menti ki, úgy a beadványt „be nem nyújtottnak” kell tekinteni. Ezért sem a kérelmező 2022. július 22-én benyújtott nyilatkozata, sem a 2022. július 25-én megfizetett igazgatási szolgáltatási díj nem minősül határidőben teljesítettnek, helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét.

[23] Mindezek alapján helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a kérelmező a megváltoztatási kérelmében nem hozott fel olyan eljárási szabályszegést, amely alapján a támadott hivatali határozatok hatályon kívül helyezésének lett volna helye.

[24] A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú végzés megváltoztatására a fellebbezés alapján sem látott alapot, ezért azt a Vt. 79. §-a és 93. §-a alapján alkalmazandó Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdése szerint – annak helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

[25] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezőt a Vt. 79. §-a és a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a kérelmezett oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján, az elvégzett tevékenységgel arányban állóan megállapított, 15.000 forint + áfa, összesen 19.050 forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2023. szeptember 5.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Helga s.k.
bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró